

OpenLDAP mindenütt

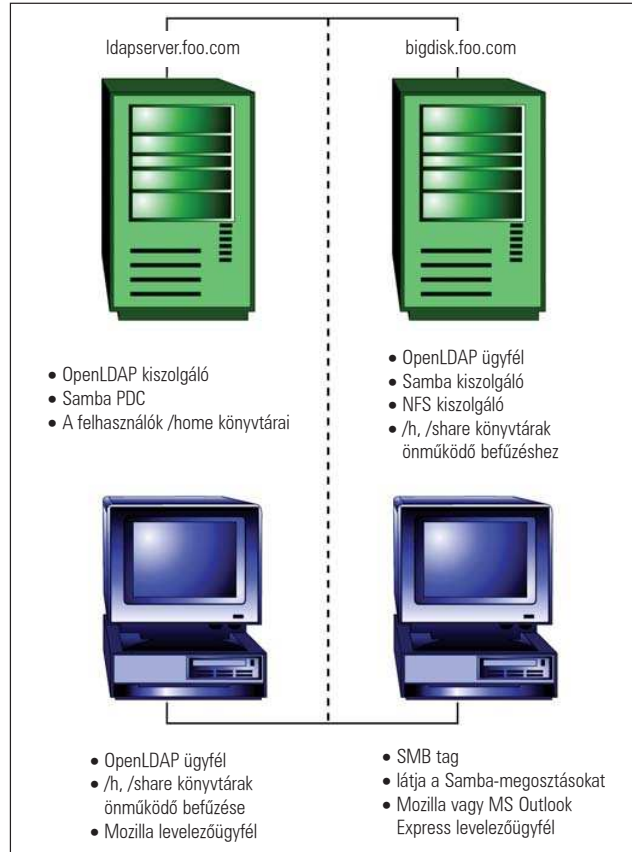
Elektronikus leveleket tartalmazó könyvtárak megosztása, egységesített beléptetés és kevert környezetű fájlmegosztás – lépésről lépésre.

Irásom célja bemutatni, hogyan lehet az OpenLDAP-ot nem egységes környezetben működő könyvtári alapszolgáltatásként felhasználni. Az LDAP-kiszolgáló adhat osztott levélkönyvtár-szolgáltatást, egységes bejelentkezési lehetőséget a Linux- és Windows-felhasználóknak, elvégezheti a saját könyvtárak önműködő befűzését, illetve a fájlmegosztást linuxos és windowsos ügyfeleken egyaránt. A Midwest Tool & Die immár három éve használja az OpenLDAP-ot, ami eddig kifogástalan teljesítményt nyújtott. A könyvtárak esetében százszázalékos rendelkezésreállást tapasztaltunk. A cég vezetése szemében az első nagy előny a levélkapcsolatok könyvtárának megosztási lehetősége volt. Mára minden hálózati számítógépen egységesített beléptetéssel rendelkezünk. Számítógép-felhasználóink ugyanazt a fájlterhelyet érhetik el Windows/Samba, illetve Linux/NFS/önműködő befűzés segítségével. Eredményül végső soron a hálózati források zökkenőmentes elérését kaptuk. A cikkben bemutatott egyszerű kevert környezet az 1. ábrán látható. Az itt tárgyalt beállítások nem térnek ki az SSL használatára. Elképzelhető, hogy az általunk használt `ldapsync.pl` program felfedheti az LDAP üzemeltetői jelszót. A Windows-ügyfelek a felhasználói jelszavakat gyorstárazhatják, ezzel újabb linuxos biztonsági kockázatot teremtenek. Figyelmesen és megfontoltan vizsgálják meg biztonsági igényeiket és a leírt beállítást csak a saját felelősségükre használják! Sem a szerzők, sem munkáltatónk nem vállal semmilyen felelősséget az esetleg felmerülő biztonsági gondokért!

Az LDAP-kiszolgáló telepítése és beállítása

Az itt tárgyalt LDAP-kiszolgálót RPM bináris csomagként (`openldap-2.0.11-8`) telepítettük Red Hat 7.1-es rendszeren. E csomagon kívül szükségünk lesz még az `auth_ldap` és az `nss_ldap` csomagokra is. A cikkben feltételezzük, hogy az általunk használt tartomány neve **foo.com**. Ha a legfrissebb forrást szeretnénk használni, kövessük a <http://www.openldap.org/doc/admin/quickstart.html> oldalon olvasható utasításokat, töltsük le és telepítsük az OpenLDAP-ot. Javítsuk át az OpenLDAP-kiszolgáló beállítófájlját (`/etc/openldap/slapd.conf`) a következők szerint:

```
# Schemas to use
include /etc/openldap/schema/core.schema
include /etc/openldap/schema/cosine.schema
include /etc/openldap/schema/inetorgperson.schema
include /etc/openldap/schema/nis.schema
include /etc/openldap/schema/redhat/
    ↪ rfc822-MailMember.schema
include /etc/openldap/schema/redhat/autofs.schema
include /etc/openldap/schema/redhat/
    ↪ kerberosobject.schema
database ldbm
```


1. ábra Kevert OpenLDAP-környezet

```
suffix "dc=foo,dc=com"
rootdn "cn=Manager, dc=foo,dc=com"
rootpw {crypt}sadtCr0CILzv2
directory /var/lib/ldap

index default eq
index objectClass,uid,uidNumber,gidNumber eq
index cn,mail,surname,givenname eq,sb

# Access Control
access to attr=userPassword
    by self write
    by anonymous auth
    by dn="cn=manager,dc=foo,dc=com" write
    by * compare
access to *
    by self write
    by dn="cn=manager,dc=foo,dc=com" write
    by * read
```

A bejegyzések csoportosításához használt ou eljárás

ou	bejegyzéstípus
ou=people	személyek
ou=contacts,ou=people	levélkapcsolatok
ou=group	csoporthok a Linux-rendszeren
ou=auto.master	az automount /etc/auto.master parancsot helyettesíti
ou=auto.home	az automount /etc/auto.home parancsot helyettesíti
ou=auto.misc	az automount /etc/auto.misc parancsot helyettesíti

Az LDAP-sémák könyvtárbejegyzéseket alkotó objektumosztályokat és jellemzőket határoznak meg. A fenti változtatások elvégzésével az igényeinket leíró sémameghatározások nehezét már el is végeztük. A szükséges sémák, amelyeket a *slapd.conf* első része sorol fel, RPM-telepítésünkbe csomagolva már eleve meg vannak adva.

Amennyiben új `objectClass`-t vagy jellemzőt kellene hozzáadnunk a könyvtárhoz, olvassuk el az OpenLDAP felügyeleti útmutatót a <http://www.openldap.org/doc/admin20/schema.html> címen. Mi most az alapértelmezett adatbázistípust, az `ldbm`-et használjuk, példánk pedig az LDAP tartomány-összetevőket használják. Így aztán a *foo.com*-ból `dc=foo,dc=com` válik. Továbbá a felügyelőnek (manager) teljes írási joga lesz az LDAP-bejegyzésekre.

A Red Hat 7.3 kézikönyv javaslata szerint felügyelő jelszavát érdemes a `crypt`tel titkosítani:

```
perl -e "print crypt('jelsz ',
    ↪ 's_karakterek', );"
```

Az előző Perl-sorban a „`s_karakterek`”-et cseréljük le valamilyen két karakteres sóra (eredetileg a `salt`: kriptográfiai kifejezés, a jelszavak kódolásakor felhasznált tetszőleges karaktereket jelenti, amelyek a kódolás „véletlenségét” biztosítják – a ford.), a jelszót pedig a jelszó egyszerű karakteres változatával. Az eredményül kapott kódolt jelszót a fentieknek megfelelő módon másoljuk a *slapd.conf* fájlba.

Az indexsorok a gyakran lekért jellemzők esetében növelik a teljesítményt. Az *Access control* (eléréskorlátozás) az `userPassword` bejegyzés hozzáférhetőségét szabályozza, de a felhasználó és a kezelő ezt a bejegyzést is módosíthatja. Az összes egyéb könyvtár esetében csak a kezelőnek van írási joga, mindenki más csak olvasási joggal rendelkezik.

A könyvtárszerkezet létrehozása

Az LDAP-ot faszerkezetként képzelhetjük el, amelynek a *foo.com* a törzse. Az ágakat szervezeti egységekként (ou, azaz organizational units) hozhatjuk létre, ahogyan azt a 2. ábrán bemutatjuk.

A könyvtár minden egyes bejegyzését egyedileg azonosítja a megkülönböztető név (dn, vagyis distin-

guished name). Az LDAP-felügyelő dn-je tehát a következőképpen nézne ki: `dn: cn=manager, dc=foo, dc=com`. Az ou lehetőséget nyújt a bejegyzések csoportosítására, ahogy azt *táblázatunkban* megfigyelhetjük. Az egyes bejegyzéseket LDIF-ben (LDAP Interchange Format, azaz LDAP csereformátum) készítettük el, majd a *top.ldif* fájlba mentettük:

```
dn: dc=foo, dc=com
objectclass: dcObject
objectclass: organization
o: Foo Company
dc: foo

dn: cn=manager, dc=foo, dc=com
objectclass: organizationalRole
cn: manager
```

```
dn: ou=people, dc=foo, dc=com
ou: people
objectclass: organizationalUnit
objectclass: domainRelatedObject
associatedDomain: foo.com
```

```
dn: ou=contacts, ou=people, dc=foo, dc=com
ou: contacts
ou: people
objectclass: organizationalUnit
objectclass: domainRelatedObject
associatedDomain: foo.com
```

```
dn: ou=group, dc=foo, dc=com
ou: group
objectclass: organizationalUnit
objectclass: domainRelatedObject
```

Az `ldapadd` segítségével legfelső szintű bejegyzéseinket adjuk a könyvtárhoz:

```
ldapadd -x -D 'cn=manager, dc=foo, dc=com'
    ↪ -W -f top.ldif
```

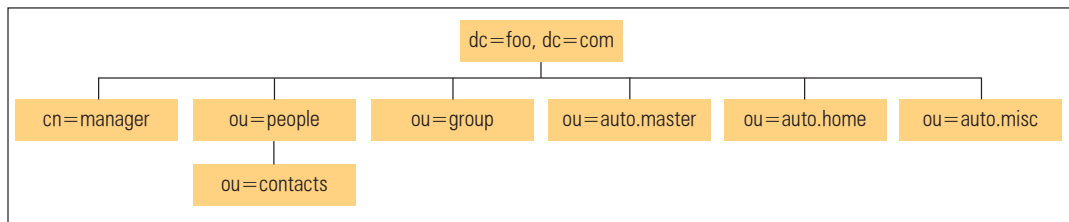
Majd munkánkat az összes bejegyzés lekérésével próbáljuk ki:

```
ldapsearch -x -b 'dc=foo,dc=com'
```

Levélkapcsolatok megosztása

Immár elegendő LDAP-szerkezetet építettünk fel ahhoz, hogy ténylegesen használatba vehessük őket. Kezdetnek osszuk meg levélkapcsolatainkat, amelyeknek szintén LDIF formátumban kell lenniük.

A folyamat egyszerűsítése érdekében jó, ha címlistánkat LDIF formátumban exportálni tudjuk. Mozilla 1.0 alatt például az

2. ábra A szervezeti egységek mint az LDAP-fa ágai

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

Addressbook (címlista) ablak **Tools** menüjéből exportálhatunk LDIF formátumban. A Microsoft Outlook Express úgyszintén lehetővé teszi a címlisták ilyen formátumú mentését. Az eredményfájlt majd fel kell dolgoznunk, hogy úgy nézzen ki, mint az alábbi kapcsolatok példánk; e feladat megoldásához a Perl tudnám ajánlani.

A kapcsolatokat címük egyedileg azonosítja. Íme egy példa kapcsolat dn-je:

```
dn: uid=someone@somewhere.com,ou=contacts,
    ou=people, dc=foo,dc=com
```

Az összes jellemzővel a teljes kapcsolatbejegyzés a következőképpen néz ki:

```
dn: uid=valaki@valahol.hu,ou=contacts,
    ou=people, dc=foo,dc=com
cn: Valaki Akit Ismer nk
mail: valaki@valahol.hu
uid: valaki@valahol.com
givenname: Valaki
sn: AkitIsmer nk
objectclass: person
objectClass: top
objectClass: inetOrgPerson
```

Minden egyes kapcsolatbejegyzést egy üres sorral válasszunk el egymástól, majd a fájlt **contacts.ldif** néven mentjük. A kapcsolatokat az **ldapadd**-dal adhatjuk a könyvtárhoz:

```
ldapadd -x -D 'cn=manager,dc=foo,dc=com'
↳ -W -f contacts.ldif
```

Ismét ellenőrizzük a műveletet egy **ldapsearch-csel**, ami az összes bejegyzést visszakeri:

```
ldapsearch -x -b 'dc=foo,dc=com'
```

Levélgyfelek beállítása

Ideje beállítani a Mozillát, hogy az új LDAP-kiszolgálónkat használja (lásd a 3. ábrát). A Mozilla **Mail and News** ablakából válasszuk az **Edit** menüpontot, és kattintsunk a **Mail & News-group Account Setting**-re. Az **Addressing** fülön válasszuk az **Use a different LDAP server**-t, kattintsunk az **Edit Directories**-re, majd az **Add**-ra. Töltsük ki a **Directory Server Properties** űrlapot:

```
Name: FOO
Server: ldapsver.foo.com
base DN: ou=people,dc=foo,dc=com
```

Ezt követően meg kell mondanunk a Mozillának, hogy a címeiket a mi könyvtárunkban keresse. A **Mail and Newsgroups preferences** alatt válasszuk az **Address Autocompletion**-t, a **Directory Server**-hez pedig írjuk be: FOO.

Próbáljuk ki beállításainkat; írjunk levelet egy olyan személynek, aki LDAP könyvtárunkban szerepel. A címnek a gépelés során önműködően ki kell egészülnie. A másik kipróbálási lehetőség, ha LDAP könyvtárunkban a **Mozilla Mail Address Book**-ból keresni kezdünk. Egy olyan keresésnek, ami a **Name** (név) vagy az **E-mail** mezőben *-t (csillagot) tartalmaz, az összes kapcsolatbejegyzést vissza kell adnia. A Microsoft Outlook Express alatt az LDAP könyvtár használatát hasonlóképpen be tudjuk állítani.

Egységesített Linux-bejelentkezés LDAP-val

Ha felhasználóink bejelentkezési adatait LDAP alatt tároljuk, ugyanazt a felhasználónevet és jelszót bármely linuxos gépen használhatjuk. Első lépésben el kell döntenünk, hogy milyen felhasználóneveket akarunk bevinni az LDAP-ba. A mi felhasználói UID/GID-sémánk a következő volt:

- Rendszerazonosítók: UID < 500
- Valós emberek LDAP alatt: 499 < UID < 10 000
- Helyi felhasználók, csoportok (akik nincsenek az LDAP-ban) > 10 000

Ez a felhasználói séma 9500 LDAP-felhasználót és csoportbejegyzést engedélyez, ugyanakkor lehetővé teszi, hogy helyi, rendszerenkénti felhasználók és csoportok is létezzenek, amelyek nem kavarodnak össze az LDAP UID/GID-bejegyzésekkel.

Felhasználói bejegyzések készítése a helyi gépen

A helyi számítógép-felhasználók bejegyzéseit az **uid**-ként megadott felhasználói név azonosítja. A helyi gépfelhasználók az **ou=people** tagjai lesznek:

```
dn: uid=gomerp,ou=people,dc=foo,dc=com
```

A teljes bejegyzés az azonosítók elérésvezérléséhez szükséges jellemzőket is tartalmazza:

```
dn: uid=gomerp,ou=people,dc=foo,dc=com
uid: gomerp
cn: Gomer Pyle
givenname: Gomer
sn: Pyle
mail: gomer.pyle@foo.com
objectclass: person
objectClass: organizationalPerson
objectClass: inetOrgPerson
objectClass: account
objectClass: posixAccount
objectClass: top
objectClass: kerberosSecurityObject
objectClass: shadowAccount
userPassword: useradd_ldap_flag
shadowLastChange: 11547
shadowMax: 99999
shadowFlag: 0
krbname: gomerp@FOO.COM
loginShell: /bin/bash
uidNumber: 531
gidNumber: 531
homeDirectory: /h/gomerp
gecos: Gomer Pyle
```

Az átállítás megkönnyítése érdekében az **OpenLDAP** egy átalakítóeszközt tartalmaz, ami képes kikeresni a felhasználói adatokat – olvassuk el a **/usr/share/openldap/migration**-t. Először is szerkesszük át a **migrate_common.pe-t**:

```
# Default DNS domain
$DEFAULT_MAIL_DOMAIN = "foo.com";

# Default base
$DEFAULT_BASE = "dc=foo,dc=com";

# turn this on to support more general object
```

```
# classes such as person.
$EXTENDED_SCHEMA = 1;
```

Majd gyűjtjük ki a felhasználói azonosítókhoz tartozó adatokat:

```
/usr/share/openldap/migration/
↳ migrate_passwd.pl /etc/passwd >people.ldif
```

Ha ez megvan, ellenőrizzük az eredményül kapott LDIF állományt. A rendszergazdához és a helyi rendszerfelhasználókhoz tartozó azonosítókat érdemes eltávolítani, hiszen ezeknek nem kell megjelenniük az LDAP alatt. Végül a felhasználói bejegyzéseket adjuk az LDAP-hoz:

```
ldapadd -x -D 'cn=manager,dc=foo,dc=com'
↳ -W -f people.ldif
```

Mint mindig, most is ellenőrizzük munkánkat az összes bejegyzést visszaadó `ldapsearch-csel`:

```
ldapsearch -x -b "dc=foo,dc=com" "(objectclass=*)" "
```

Minthogy a számítógép-felhasználók az `ou=people`-höz tartoznak, levelezőprogramunkból egyúttal a címeiket is elérhetjük.

Csoportbejegyzések készítése

Minden egyes olyan csoporthoz, ami több linuxos gép közt oszlik meg, egy-egy csoportbejegyzést kell létrehoznunk. Minden felhasználónak szüksége lesz továbbá a felhasználó saját csoportjához tartozó csoportbejegyzésre is. A csoportbejegyzéseket a `cn` azonosítja, és valamennyi csoport az `ou=group` alá tartozik, például:

```
dn: cn=gomerp,ou=group,dc=foo,dc=com
```

A felhasználó saját csoportja a következőképpen néz ki:

```
dn: cn=gomerp,ou=group,dc=foo,dc=com
objectClass: posixGroup
objectClass: top
cn: gomerp
userPassword: {crypt}x
gidNumber: 531*
```

Völg l gy fest egy osztott csoport:

```
dn: cn=web_dev,ou=group,dc=foo,dc=com
objectClass: posixGroup
objectClass: top
cn: web_dev
gidNumber: 502
memberUid: gomerp
memberUid: goober
memberUid: barneyf
```

A csoportbejegyzések létrehozása után gyűjtjük ki a csoport-adatokat:

```
/usr/share/openldap/migration/
↳ migrate_passwd.pl /etc/group >group.ldif
```

Ellenőrizzük az eredményül kapott LDIF állományt, távolítsuk

el belőle azokat a rendszercsoportokat és helyi felhasználókat, akiknek nem kell megjelenniük az LDAP-ban. Ezt követően a csoportbejegyzéseket adjuk az LDAP-hoz:

```
ldapadd -x -D 'cn=manager,dc=foo,dc=com'
↳ -W -f group.ldif
```

Ellenőrizzük munkánkat az összes csoportbejegyzést lekérdező `ldapsearch` kéréssel:

```
ldapsearch -x -b 'dc=foo,dc=com'
```

Automount beállítása a saját könyvtárak megosztásához (és az NFS-megosztásokhoz)

Az egységesített beléptetés keretében felhasználóink egyetlen saját könyvtárral rendelkeznek, amelyet NFS-sel osztunk meg. A dolgokat egyszerűsítendő a saját könyvtárakat az `ldapservers.foo.com`-on tároljuk, és a `/home` könyvtárat NFS-sel osztjuk meg. Az NFS rendszer ismertetése meghaladja e cikk kereteit, de segítségül megadunk egy rendkívül egyszerű de működőképes `/etc/exports` sort:

```
/home *.foo.com(rw)
```

A Linux LDAP-ügyfél a bejelentkezés során az automount és az NFS segítségével befűzi a felhasználó saját könyvtárát. Az LDAP alatti automount a NIS (Network Information Service) automount befűzési listákat váltja fel. Az `auto.master`, `auto.home` és `auto.misc` automount listákat fogjuk helyettesíteni. Az `auto.master`-hez egy új szervezeti egységet is létrehozunk:

```
dn: ou=auto.master,dc=foo,dc=com
objectClass: top
objectClass: automountMap
ou: auto.master
```

Az `auto.master` bejegyzést a `cn` határozza meg. Az `automountInformation` kapcsoló utasítja az `automount`-ot, hogy a listát az LDAP-ból vegye:

```
dn: cn=/h,ou=auto.master,dc=foo,dc=com
objectClass: automount
automountInformation: ldap:ou=auto.home,
dc=foo,dc=com
```

```
cn: /h
```

Ha már itt vagyunk, készítsünk egy `auto.master` bejegyzést mindjárt a másik NFS osztott könyvtárhoz is:

```
dn: cn=/share,ou=auto.master,dc=foo,dc=com
objectClass: automount
automountInformation: ldap:ou=auto.misc,
dc=foo,dc=com
```

```
cn: /share
```

Az `automount` bejegyzéseket LDIF formátumban hoztuk létre, azután `auto.master.ldif` néven mentjük:

```
dn: ou=auto.master,dc=foo,dc=com
objectClass: top
objectClass: automountMap
ou: auto.master
```

```
dn: cn=/h, ou=auto.master,dc=foo,dc=com
objectClass: automount
automountInformation: ldap:ou=auto.home,
                    dc=foo,dc=com
cn: /h
```

```
dn: cn=/share, ou=auto.master,dc=foo,dc=com
objectClass: automount
automountInformation: ldap:ou=auto.misc,
                    dc=foo,dc=com
cn: /share
```

Az *auto.master* bejegyzéseket adjuk az LDAP-hoz:

```
ldapadd -x -D 'cn=manager,dc=foo,dc=com'
↳ -W -f auto.master.ldif
```

Következő lépésben új szervezeti egységet készítünk az *auto.home* számára: *ou=auto.home* A saját könyvtárat a *cn* adja meg:

```
dn: cn=gomerp,ou=auto.home,dc=foo,dc=com
```

Készítsünk LDIF formátumú *auto.home* bejegyzéseket minden egyes felhasználóhoz, és *auto.home.ldif* néven mentjük őket:

```
dn: ou=auto.home,dc=foo,dc=com
objectClass: automountMap
objectClass: top
ou: auto.home
```

```
dn: cn=gomerp,ou=auto.home,dc=foo,dc=com
objectClass: automount
automountInformation:
    ldapserver.foo.com:/home/gomerp
cn: super3
```

Az *auto.home* bejegyzéseket adjuk az LDAP-hoz:

```
ldapadd -x -D 'cn=manager,dc=foo,dc=com'
↳ -W -f auto.home.ldif
```

Amikor a Linux LDAP-ügyfél önműködően befűzi a saját könyvtárunkat (*ldapserver.foo.com:/home/gomerp*), a */h/gomerp* alá fog kerülni. Más NFS-megosztásokat is beírhatunk az LDAP-ba, amelyek aztán szükség szerint önműködően befűződnek. Ezeket az automount térképeket az *ou=auto.misc* formátumú *auto.misc* szervezeti egység tárolja. A korábbiakban már elkészítettük a */share*-hez tartozó *auto.master*-bejegyzést. Most az NFS-megosztásokhoz készítjük bejegyzéseket az *auto.misc* alatt, és *auto.misc.ldif* néven mentjük őket:

```
dn: ou=auto.misc,dc=foo,dc=com
objectClass: top
objectClass: automountMap
ou: auto.misc
```

```
dn: cn=redhat,ou=auto.misc,dc=foo,dc=com
objectClass: automount
automountInformation:
    bigdisk.foo.com:/pub/redhat
cn: redhat
```

```
dn: cn=engineering,ou=auto.misc,dc=foo,dc=com
objectClass: automount
automountInformation:
    bigdisk.foo.com:/data/engineering
cn: engineering
```

Az *auto.misc* bejegyzéseket adjuk az LDAP-hoz:

```
ldapadd -x -D 'cn=manager,dc=foo,dc=com'
↳ -W -f auto.misc.ldif
```

Amikor a Linux LDAP-ügyfél osztott könyvtárunkat önműködően befűzi, a *bigdisk.foo.com:/data/engineering* a */share/engineering* alá kerül.

Az LDAP-ügyfél beállítása a linuxos gépeken

Először is fel kell telepítenünk az *auth_ldap* azonosításkezelő csomagot, és az *nss_ldap* névváltás-szolgáltatás csomagot. A Red Hat */usr/bin/authconfig* eszköze nagyon hasznos lehet az ügyfél beállítása során. Válasszuk ki a *Use LDAP→Server: ldapserver.foo.com, base DN: dc=foo,dc=com* bejegyzést. Az *authconfig* ezekbe a fájlokba fog írni: */etc/ldap.conf*, */etc/openldap/ldap.conf* és */etc/nsswitch.conf*.

Ellenőrizzük, hogy a */etc/nsswitch.conf* az alábbiakban látható bejegyzésekhez hasonlókat tartalmaz-e:

```
passwd:          files ldap
shadow:          files
group:           files ldap
automount:       files ldap
```

Nézzük meg, hogy a */etc/ldap.conf*-ban ilyen bejegyzéseket látunk-e:

```
host ldapserver.foo.com
base dc=foo,dc=com
```

illetve szerepel-e a */etc/openldap/ldap.conf*-ban az alábbiakhoz hasonló

```
HOST ldapserver.foo.com
BASE dc=foo,dc=com
```

A Linux-kiszolgáló végső beállításai

Az LDAP-kiszolgáló egyben LDAP-ügyfél. Az LDAP-kiszolgálón ki kellene kapcsolnunk a */home* önműködő befűzését */h*-ként. Az *nsswitch*-et úgy állítottuk be, hogy először a fájlokat ellenőrizze, és az önműködő befűzés adataiért csak ezután forduljon az LDAP-hoz. Ezért az *ldapserver.foo.com:/etc/auto.master* alatt egy álbejegyzést hozunk létre:

```
/h /etc/auto.null
```

A sajátkönyvtár-kiszolgálón a felhasználók jelszó- és csoport-bejegyzéseit el kell távolítani a *passwd* és *group* fájlokból. Készítsünk mentéseket, majd szerkesszük át a */etc/passwd*, */etc/shadow*, */etc/group* és */etc/gshadow* fájlokat, eltávolítva az LDAP valós embereihez tartozó bejegyzéseket. Próbaképpen jelentkezzünk be a Linux LDAP-ügyfélre egy LDAP felhasználónévvel. A megfelelő felhasználóhoz tartozó bejelentkezési héjprogramot és a saját könyvtárat kell látnunk. Az *auto.misc*-megosztások kipróbálásához a megosztást név

szerint kell elérnünk:

```
cd /share/redhat
```

Az automount az NFS-megosztásokat csak akkor fűzi be, amikor valaki használni akarja őket, így a `/share/redhat` mindaddig nem látható, ameddig senki sem akarja elérni.

Egységesített Microsoft Windows-beléptetés Samba és LDAP segítségével

Ha egységes beléptetést szeretnénk Windowshoz és Linuxhoz, először is állítsuk be a Samba Primary Domain Controllert (PDC). A felhasználók saját könyvtárait SMB-ügyfeleken keresztül osztjuk meg. A Samba beállításainak részletei sajnos már túlmutatnak e cikk keretein.

Az ldapsync.pl és a Samba beállítása

A felhasználói jelszavakat MS Windows alól is meg lehet változtatni a Samba és a `ldapsync.pl` Perl-program segítségével, amelyet a http://www.mami.net/univr/tng-ldap/howto/#how_to_change_password címen érhetünk el.

Az `ldapsync.pl` parancsfájl a `/bin/passwd` program helyettesítésére használható, amelyet a Samba hív meg, amikor a felhasználók jelszavát megváltoztatjuk, és összehangolja őket a Samba-jelszavakkal. Az `ldapsync.pl` parancsfájl a Samba hívja meg, amikor a felhasználó Windowsból változtatja meg a jelszavát, és ugyanúgy rendszergazdai jogosultság alatt fut, akárcsak a `/bin/passwd`, amelyet a módosítatlan Samba használ. Az LDAP által kezelt felhasználókhoz szükség lesz az `ldapsync.pl` parancsfájltra. Minthogy a felhasználók jelszavait az LDAP-ban tároljuk, és nem helyileg a `/etc/passwd` fájlban, az LDAP könyvtárat és módosítókat az `ldapsync.pl` parancsfájl fogja összekapcsolni a felhasználó LDAP-beli jelszó bejegyzésével.

Könnyebben áttekinthető formában a folyamat így áll össze:

1. A felhasználó Windows alól meghívja a jelszóváltoztató programot.
2. A felhasználó rákattint a jelszóváltoztatás elfogadására, és adatot küld a Samba-kiszolgálónak.
3. A Samba megnézi a beállításfájlját, és tudja, hogy az `ldapsync.pl`-t kell az LDAP-jelszavak megváltoztatásához meghívnia.
4. Az `ldapsync.pl` a `-o %u` kapcsolóval hívódik meg, ami azt eredményezi, hogy a program nem kérdez rá a régi jelszóra. Futás közben a felhasználó nevét átadja a parancsfájlnak (ez fontos, ha a rendszergazdai jelszót nem akarjuk anélkül megváltoztatni, hogy tudnánk róla).
5. A Samba az új jelszót átadja az `ldapsync.pl`-nek, anélkül, hogy a régivel bármit is törődne.
6. Az `ldapsync.pl` beszélgetni kezd a Sambával, az új jelszót tartalmazó helyes választ várva.
7. Ha az üzenetváltás sikeres volt, a jelszót az `ldapsync.pl` kódolja.
8. Az `ldapsync.pl` ezután a felhasználó helyes `dn`-jéhez köti az LDAP-ot, és a felhasználó LDAP-bejegyzésén végrehajt egy `ldapmodify`-t, lecserélve az LDAP-ban tárolt `userPassword` mezőt.
9. Az LDAP és a Samba még utoljára üzenetet vált, meghallgatva az LDAP sikerességének jelentését, ahol is a folyamat a végéhez ér.

A Samba ilyen beállításához a következő `Smb.conf` bejegyzésekre lesz szükségünk:

```
passwd program = /etc/samba/ldapsync.pl -o %u
```

```
passwd chat = *New*password*
↳ %n\n*Retype*new*password* %n\n *modifying*
```

Amikor a felhasználó Windows alatt megváltoztatja a jelszavát, először meg kell adnia a régi jelszót, majd az újat, végül ellenőrzésképpen újfent be kell gépelnie az új jelszót. Mivel az `ldapsync.pl` meghívásakor nem törődünk a régi jelszóval, csak a két új bejegyzést vizsgáljuk meg. Itt a * (csillag) arra utasítja, hogy bármit megtaláljon, amit a pontos meghatározás követ. Tehát a `*New*password*%n\n` jelentése: minden, amit a `New` szó követ, ami után bármi állhat, ezt a `password` szó követi, azután ismét akármi, végül a felhasználó által begépelte új jelszó (`%n`). A `modifying` azt jelenti, hogyha az LDAP ezt adja vissza, akkor módosította a bejegyzést, azaz a folyamat sikeres volt.

Az `ldapsync.pl`-t is át kell szerkesztenünk, hogy az LDAP kapcsolási adatokat beviessük:

```
$binddn = "cn=manager,dc=foo,dc=com";
$passwd = "passwd";
```

Végül az `ldapsync.pl` elérését kizárólag a rendszergazdára korlátozzuk (0700).

NFS-megosztások Sambán keresztüli megosztása

Az NFS-megosztásokat is megoszthatjuk a windowsos ügyfelekkel, ha az NFS-gazdagépen Samba kiszolgálót futtatunk. A Samba-kiszolgálónak fel kell csatlakoznia a **FOO SMB** tartományra. Az SMB-tartományhoz való csatlakozáshoz a következő parancsot futtassuk rajta:

```
smbpasswd -j [FOO] -r [PDC]
```

Karbantartás

Gratulálunk! Az LDAP-kiszolgáló immár működőképes az osztott levélkapcsolatokkal, egységes beléptetéssel és osztott fájlátalással rendelkezik, amelyet bármelyik ügyfélről elérhetünk. Esetleg írhatunk néhány karbantartói parancsfájlt, ami megkönnyíti a felhasználók és csoportok azonosítóinak kezelését. E feladatra ismét csak a Perl-t ajánljuk.

Köszönetnyilvánítás

Az `ldapsync.pl`-t eredetileg *Jody Haynes* készítette a Samba-Tng-hez.

A Kapcsolódó címek a 43. CD Magazin/openLDAP könyvtárában található.

Linux Journal 2002. december, 104. szám

Craig Swanson (craig.swanson@midwest-tool.com)

A Midwest Tool & Die résztulajdonosa, 1993 óta használ Linuxot. Saját kezűleg tervezte a cég hálózatát, és a programfejlesztés, illetve a termelési mérnökség (manufacturing engineering) felett atyáskodik.

Matt Lung (matt.lung@midwest-tool.com)

Hálózati mérnökként dolgozik a Midwest Tool & Die-nál. Májusban szerzett diplomát a Purdue Egyetemen. Ő állította be a cég virtuális belső hálózatát. Szeret robotokat építeni.